

82. Anden behandling 1/6 82. Tillægsbetænkning 1/6 82).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 100 stemmer mod 38.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. og lov om indskud på etableringskonto. (Ophævelse af beskatningen af fortjeneste og tab ved afståelse af goodwill m. m.).

(Lovforslag nr. L 194. Fremsat 5/5 82. Første behandling 11/5 82. Betænkning 27/5 82. Anden behandling 1/6 82. Tillægsbetænkning 2/6 82).

Der var stillet 5 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Hagen Hagensen (KF):

Der har under dette lovforslags behandling i udvalget været en række drøftelser med henblik på at finde frem til en form for ophævelse af goodwillbeskatningen, der betød, at ingen kom i klemme derved.

Da lovforslaget kom frem, gav vi udtryk for tilfredshed med, at man ville ophæve beskatningen af goodwill, men føjede til, at det var et spørgsmål, om ophør med beskatning af goodwill i alle forhold burde føre til, at der ikke kunne afskrives for dem, der overtog en goodwill.

Jeg skal ikke komme nærmere ind herpå, men blot sige, at den linje har vi fastholdt. Vi har ønsket at få klaret det, således at stort set ingen kommer i klemme, og under den sidste del af udvalgsbehandlingen kom der henvendelse fra enkelte erhvervsgrupper, der viste, at der var forhold, der ikke var blevet behandlet tilstrækkeligt. Der var i øvrigt kort forinden kommet nogle henvendelser, der viste, at man kunne komme i klemme, hvis man var indgået på aftaler, der var bindende for de pågældende i perioden, hvor goodwillbeskatningen har været gældende. Derfor har vi her til tredje behandling sammen med andre partier stillet ændringsforslag nr. 1, der skulle kunne klare forholdene for dem, der i perioden, hvor der har været goodwillbeskatning, har indgået aftaler af bindende karakter.

Jeg må i denne forbindelse sige, at de af ministeren stillede ændringsforslag nr. 2-5 egentlig også går ud på, at der ydes goder i den henseende, om end de er begrænsede og derved gjort snævrere, så skulle ændringsforslag nr. 1 ikke blive vedtaget, vil vi da også stemme for ændringsforslagene nr. 2-5. Og for ikke at gøre debatten for langvarig, vil jeg sige her om selve lovforslaget, at vi finder, at forholdene omkring goodwillbeskatningen ikke er blevet tilstrækkeligt gennemarbejdet, og at vi kunne ønske, at det var blevet gjort på en sådan måde, at vi ikke bagefter skal komme ud for at skulle lave om på tingene. Vi anerkender, at ministeren over for udvalget har oplyst, at han er opmærksom på, at der kan være overgangsproblemer for grupper af skatteydere, der ikke er tilgodeset i de overgangsbestemmelser, der er foreslået, og at han vil følge udviklingen på

[Hagen-Hagensen]

dette område. Vi synes dog ikke, at det er nok, så om end vi lægger meget vægt på, at man får goodwillbeskatningen hævet, må vi sige, at loven antagelig vil få en sådan form, at vi finder, at den ikke er god nok, at den ikke er tilstrækkeligt gennemarbejdet, og vi må derfor stemme imod selve lovforslaget.

Anders Poulsen (V):

Dette lovforslag og de ændringsforslag, vi har til behandling nu, er langt bedre egnet til, at ministeren kan bedømme den tillid, vi har til ham, end L 130, som tidligere har været trukket ind i denne debat. Ministeren skal nok få et ganske klart svar, når han efterlyser – hvad jeg forstod han gjorde under det sidste lovforslags behandling – den tillid, vi nærer til ministerens evne til at føre tingene rigtigt igennem.

Det lovforslag – og det går også igen i ændringsforslagene – vi har med at gøre her, var jo ellers rigtigt i sit sigte. Det er rigtigt at få fjernet goodwillbeskatningen, for der er ikke tvivl om, at den i sin nuværende udformning hæmmer en hel del virksomhedsskift, hæmmer mange af de naturlige ændringer, der skal ske i virksomhedernes ejerstruktur. Disse ændringer besværliggøres af den generationsskiftebeskatning, der er tale om her, men når man skal fjerne den, kræver det, at man tager de fornødne hensyn til de faktiske forhold, og det blev allerede påpeget bl.a. fra min side ved første behandling her i salen.

Jeg er nødt til her ved tredje behandling at konstatere, at ministeren slet ikke har lagt sig i selen for at få sat disse ting på plads. Der er under udvalgsarbejdet blevet påvist en lang række overgangsbesværligheder i forbindelse med ministerens lovforslag. Vi har ved ændringsforslag nr. 1 forsøgt at råde bod på disse ting, og hvis man vedtager ændringsforslag nr. 1, får man klaret det, mens ændringsforslag nr. 2-5, som ministeren har stillet, kun lapper lidt på disse problemer, de klarer dem ikke.

Vores stemmeafgivning vil derfor komme til at forme sig sådan, at vi naturligvis anbefaler at stemme for ændringsforslag nr. 1. Hvis det falder, modererer vi tingene ved at stemme for ministerens ændringsforslag nr. 2-5, men jeg vil allerede nu sige, at når lovforslaget kommer til endelig afstemning – og

jeg forudsætter her, at vi ikke er kommet igennem med vores ændringsforslag nr. 1 – ser vi os nødsaget til at stemme imod ministerens lovforslag. Det er netop et udtryk for, at ministeren ikke har forsøgt og i hvert fald ikke formået at få sat disse ting rigtigt på plads. Sådan er faktisk vores tillid til ministeren.

Glistrup (FP):

Medens lovforslaget som helhed drejer sig om adskillige hundrede tusinde mennesker, så går de 5 ændringsforslag kun på noget, der har betydning for nogle få tusinde mennesker, men for dem, som det drejer sig om, er det et særdeles væsentligt problem. Hvis der ikke vedtages nogen af ændringsforslagene, vil det kunne få meget katastrofale følger for dem, der skal videreføre erhvervsvirksomheden, og omvendt vil det for den, der trækker sig ud, betyde, at han bliver forgyldt på en ganske urimelig måde. Derfor er i og for sig alle 5 ændringsforslag, der altså alle drejer sig om dette kvantitativt set ret begrænsede problem, gode ændringsforslag.

De 5 falder i to grupper, nemlig dels ministerens nr. 2-5, som jo er et sammenhængende hele og kun af tekniske grunde er delt i 4 ændringsforslag, dels nr. 1. Det, der er forskellen mellem de to grupper, er, at ministeren har tidsbegrænset det til den 1. januar 1987, og det vil med andre ord sige, at han formentlig har regnet med, at til den tid er vi såmænd alle sammen alligevel gået nedenunder og hjem i Danmark, og så er der ingen grund til at tænke længere ud i fremtiden end til den 1. januar 1987, for der er ikke nogen som helst logisk grund til at sætte grænsen dér.

Det er nemlig ikke sådan, at de pågældende kan nå at sikre sig fra nu af og til den 1. januar 1987 på den ene eller den anden måde og derigennem opnå at tilpasse sig efter de nye regler, og derfor er det en aldeles ulogisk grænse, som er den væsentlige islæt i ministerens forslag sammenlignet med ændringsforslag nr. 1.

Det er selvfølgelig rart for dem, der kommer i den situation at skulle lave generationsskifte, eller hvad der nu er tale om, inden for de næste 4½ år, men problemet er lige så stort for dem, der kommer til i 1988 eller

[Glistrup]

1992, og derfor er ministerens forslag ulogisk.

Men hvis man forkaster ændringsforslag nr. 1, er det da helt oplagt, at vi vil stemme for ændringsforslag nr. 2-5, for så har vi da reddet os så langt ud over den rivende flod og er kommet ud på den tredje sten midt ude i floden, og så skal vi bare før 1987 finde ud af, hvordan vi kan springe videre og redde dem, som kommer til at overdrage goodwill efter 1987 i de tilfælde, hvor der er en aftale, der går tilbage i tiden, og som man handler i henhold til. Derfor må vi være opmærksom på problemet.

Men det logiske og rigtige og den virkelige løsning af problemet er at stemme for ændringsforslag nr. 1, og dermed vil så ændringsforslag nr. 2-5 ganske klart bortfalde.

Bollmann (CD):

Forslaget her er fremsat den 5. maj 1982 og blev behandlet i udvalget sammen med de 19 afgiftsforslag de sidste par uger i hvert fald, og det har betydet, at der lige til sidste øjeblik er kommet nye problemer, der er blevet præsenteret for os i udvalget i forbindelse med goodwill.

Vi mener simpelt hen, at der ikke har været tid nok til at behandle dette forslag, og for at bøde på virkningerne har vi sammen med andre partier stillet ændringsforslag nr. 1, som jeg selvfølgelig skal anbefale til vedtagelse. Hvis det bliver stemt ned, vil vi stemme for de 4 ændringsforslag fra ministeren, som også betyder forbedringer. Men som jeg sagde før, føler vi ikke, der har været tid nok til at give forslaget en seriøs behandling, så vi må stemme imod det ved den endelige afstemning.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre vil anbefale, at man vedtager ministerens ændringsforslag nr. 2-5 og som følge heraf naturligvis stemmer imod fremskridtspartiets ændringsforslag.

De ændringsforslag, der er stillet af ministeren, tager højde for en del af de problemer, som har været rejst i udvalget. Nogle af dem har vi allerede klaret med et ændringsforslag ved anden behandling.

Tilbage står for os alle sammen i udvalget, at der er en række problemer, som vi ikke har fået hold på, og som vi godt kunne have

ønsket mere tid til; jeg har derfor noteret mig, at ministeren har lovet udvalget, at hvis der opstår problemer, som kræver lovændring, er han parat til at komme med forslag om en sådan.

Så har jeg noteret mig, at der er en række partier her i dag, som siger, at man hellere helt må lade være med at gennemføre forslaget, fordi der er en ganske lille gruppe, som måske og måske ikke vil kunne klare disse ændringer, og sådan kan man naturligvis godt vurdere det.

Vi mener – og det sagde jeg allerede ved førstebehandlingen – at dette lovforslag ikke tåler månedlang henliggen i folketetinget, og selv om vi lod det ligge nu, så det falder bort, vil der gå mange måneder, hvor folk ikke ved, hvordan de skal indrette sig ved eventuelle handler, og altså ikke ved, hvordan goodwill vil blive beskattet, om det overhovedet vil blive beskattet. Det finder vi er så uheldig en situation, at vi trods de betænkeligheder, der kan være, synes, at vi skal gennemføre forslaget nu og så minde ministeren om, at han har lovet at fremsætte eventuelle forslag om ændring, hvis der bliver behov for det.

Jeg beklager, at det konservative folkeparti ikke vil stemme for loven; det havde jeg faktisk håbet ud fra den første og anden behandling, vi har haft. Dette er jo et forslag – som erhvervene gentagne gange har nævnt – om lempelse af beskatningen af goodwill, og det ser for mig meget mærkeligt ud, at det skal gennemføres uden det konservative folkepartis stemmer.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Der har været en del diskussion i udvalget og også i samrådet om, hvad der måtte være af uoplyste overgangsproblemer ved dette lovforslag, og det er da muligt, der dukker nogle op, som vi ikke har kendskab til i dette øjeblik. Det tør jeg ikke afvise, derfor også bemærkningen i betænkningen.

Jeg vil nu godt sige, at mit indtryk er, at de problemer, man har præsenteret, og som ikke er omfattet af den overgangsbestemmelse, der er foreslået fra min side, vil kunne klares gennem ændring af de overenskomster og kontrakter, der hidtil har eksisteret på området. Men som sagt og som lovet: skulle der vise sig uforudsete ting for nogle grupper

[Ministeren for skatter og afgifter]

i forbindelse med overgangen til de nye regler, må vi tage det op til efteråret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 52 stemte for, 80 imod.

Ændringsforslag nr. 2-5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Dette forslag er det mest tydelige eksempel i den tid, jeg har siddet i folketinget, på ufuldkommenheden i de aftaler, der først på året plejer at blive truffet mellem folketingets præsidium, partiformændene og regeringen. Det er som bekendt sådan, at der kun må fremsættes forslag indtil den 15. marts, og at man ikke skal forvente, at forslag fremsat efter den 15. marts vil kunne vedtages.

Så sker det i dette tilfælde, at vi kommer, ikke til den 16. eller den 17. eller 20. marts, men helt frem til den 5. maj 1982, før dette forslag bliver fremsat, og det kommer på et tidspunkt, hvor aviserne har nok i øvrigt at skrive om Christiansborg; derfor går der en 14 dages tid, før den interesserede offentlighed overhovedet sådan ganske forsigtigt begynder at pippe om, at der er problemer i det. Så får vi hende omkring den 17., 20., 22. maj 1982 – der er helligdage ind imellem – flere og flere henvendelser om, at det er rivende galt med dette forslag.

Derefter er det således, at 8 medlemmer af udvalget henstiller, at man udsætter behandlingen, og så vedtager 9 medlemmer, altså det mindst mulige flertal, at man alligevel skal majorisere sagen igennem til trods for en meget sen fremsættelse, ganske klart en bølge af henvendelser, der er begyndt udefra, men som ikke er blevet færdig endnu, og en række problemer, der ikke er løst. Det er ikke bare noget, vi påstår; vi kan jo se det af, hvad ministeren selv skriver i tillægsbetænkningen. Ministeren for skatter og afgifter har

over for udvalget oplyst, at han er opmærksom på, at der kan være overgangsproblemer for grupper af skatteydere, som ikke er tilgodeset i den foreslåede overgangsbestemmelse, og vil følge udviklingen med henblik på en eventuel lovændring i den kommende samling. Altså både ministeren og flertallet er klar over, at vi langtfra er kommet til bunds i en løsning af dette.

Ministeren sagde nu lige fra talerstolen, at han ikke skulle kunne garantere for, hvad der kan dukke op af yderligere problemer, men så må folk virkelig ændre deres aftaler og overenskomster. Det er meget let at stå herinde og sige det, men det, det drejer sig om, er, at der er nogle, nemlig sælgerne, der pludselig efter gældende aftaler og overenskomster får 40-50 pct. mere, end de ellers skulle have, og andre, køberne, som skal betale det dobbelte eller tredobbelte af, hvad de ellers skulle have betalt, og så siger man, at man bare skal ændre overenskomster og aftaler. Det bliver ret svært at få sælgere til at gå med til at rette overenskomster og aftaler i den foreliggende situation.

Så siger fru Aase Olesen nu her fra talerstolen, at man vil alligevel have forslaget fremmet, og derfor vil man stemme for det, for – siger hun – der er tale om en lempelse af beskatningen. Det var virkelig de ord, hun brugte, til trods for at ministeren har fortalt, at vi her forøger skatterne meget kraftigt, med 140 mill. kr. eller sådan noget lignende hvert år, og i et svar til udvalget har ministeren sagt, at socialindkomsten her i landet for en meget hårdt trængt gruppe stiger med ½ mia kr.

Ministeren har også brugt alle samrådene til at sige, at han gerne vil have sagen hurtigt igennem, fordi han er så utilfreds med, at der ikke betales nok i skat her i landet, og han vil gerne have flere skatter ind. Det har været ministerens stadige omkvæd under hele denne sags behandling, at han mener, der skal nogle flere skatter ind, men det er ikke noget, der indgår i sådan en stor samlet økonomisk krisepakke eller andet; der er tale om en generel ændring af lovgivningen. Den var gældende i én skikkelse fra 1903 til 1939, og så har den været gældende med et andet indhold fra 1939 til 1982, men nu skal den altså føres tilbage til skikkelsen fra 1903 til 1939. Der er ikke nogen som helst rimelighed i det, og hvis den aftale, som folketingets

[Glistrup]

partier indgår om den 15. marts, skal have nogen som helst mening, burde det finde anvendelse på et tilfælde som det foreliggende.

Fru Aase Olesens andet argument for, at vi skulle stemme forslaget igennem allerede i denne samling, var, at folk ikke ved, hvordan deres dispositioner skal behandles skattemæssigt. Jo, de mennesker, der handler, før den nye lov træder i kraft, ved helt præcis, at de skal behandles efter de milde skatteregler, det ligger ganske klart. Det eneste, folk kan opnå ved at udsætte deres handler, er at blive behandlet efter de strenge skatteregler, og derfor er der ikke noget som helst hensyn at tage til, at folk har bedt om det. Det er faktisk en sagsbehandling, som hverken vedrørende det skatteretlige eller det parlamentariske har været særlig klædelig.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Som det vil være hr. Glistrup bekendt, og som det også er blevet nævnt ved de foregående behandlinger af lovforslaget, er en væsentlig del af baggrunden for, at det kom, og at det kom på det forholdsvis sene tidspunkt, den sammenhæng, der er mellem goodwillbeskatning og firmaomdannelse, og at man ved gennemførelsen af dette forslag løser de væsentligste likviditetsproblemer i forbindelse med firmaomdannelse.

Men jeg vil godt sige én ting. Min opsathed på at få dette forslag gennemført og dermed også få fjernet de skævheder og de asymmetrier, det skattehul, der ligger i den meget større mulighed for afskrivning, som køber har i forhold til den skat, sælger betaler, er blevet væsentligt skærpet under behandlingen af forslaget netop på grund af hr. Glistrups indædte modstand, for jeg føler mig efterhånden helt overbevist om, at her har vi endelig formuleret en skatteregel, som hr. Glistrup ikke er i stand til at anvise en utilsigtet udnyttelse af.

Glistrup (FP):

Jeg er i stand til at anvise mange udnyttelser; om de så er utilsigtede fra ministerens side eller det er for at redde sine venner, han har lavet de huller, der også er i denne lov, skal jeg ikke diskutere. Det, der er det interessante, er den enorme forskel, der er på det, som fru Aase Olsen siger fra denne talerstol at hun og hendes parti stemmer for, og som

er udslaggivende for dette forslags vedtagelse, nemlig at det vil lempe beskatningen, og det, ministeren siger. Ministeren er ivrig efter at få dette igennem, fordi det skal fjerne skattehuller, altså med andre ord; det skal skærpe beskatningen. Det viser ganske klart, at det flertal, som nu vedtager dette, ikke er et flertal, som er i god harmoni med sig selv.

Så sagde ministeren: ja men det vil hjælpe på den del af området, der drejer sig om firmaomdannelse. Det er i og for sig ikke rigtigt, for de problemer, der er skabt vedrørende firmaomdannelse, er først og fremmest skabt i kraft af de cirkulærer, som skatteministeriet og organer under skatteministeriet har udstedt, og der er intet i gældende lovgivning, der er til hinder for, at man administrativt ændrer de steder, hvor der er urimeligheder ved firmaomdannelse.

Men langt, langt de fleste firmaomdannelse finansieres i meget vidt omfang af den meget lempelige beskatning, der sker hos den gamle mand, der vil trække sig ud af erhvervslivet, og som får 175.000 kr.s fradraget og den lempelige 50 pct.s beskatning af det resterende, og så af, at man af det fulde nominelle beløb, altså ikke som på sælgers side af kursværdien, får en 15 pct.s afskrivning, der bevirker, at efter firmaomdannelsen kan virksomheden i de første 7 år konsolidere sig og klare sig igennem. Også på firmaomdannelsesområdet er dette vitterlig en skatte-skærpelse, så skatteministerens betragtninger i så henseende er heller ikke rigtige.

Aase Olesen (RV):

Erhvervslivet har gennem mange år ønsket en ændring af goodwillbeskatningen for at lette overgangsregler ved generationsskifte og ved overgang fra enkeltmandsfirma til selskab. Det tror jeg ikke hr. Glistrup kan benægte.

Jeg vil i øvrigt henvise til, hvad jeg sagde ved både første og anden behandling i denne diskussion. Indfører vi regler, der fuldstændig sløjfer beskatningen af goodwill i de situationer, er det ikke særlig logisk at fastholde dem i de øvrige handelssituationer. Så skulle vi til at definere meget nøje, hvad vi forstår ved generationsskifte. Det er grunden til, at det får nogle virkninger på længere sigt, som kan kaldes en skærpelse. Men i de første år – og det vil hr. Glistrup også vide, når han har

[Aase Olesen]

læst bemærkningerne til lovforslaget – er der tale om en skattelettelse.

Derefter har vi i udvalget konstateret, at der er nogle ganske særlige former for erhvervsvirksomheder – og jeg ved ikke, hvor mange det er, men der er meget, der tyder på, at det er ganske få – som egentlig ikke kan siges at handle frit. Det er de praktiserende læger. Praktiserende læger skal godkendes som praktiserende læger. De har et kundeområde, som er defineret i sygesikringen. De får betaling for et bestemt antal patienter. I virkeligheden kan man sige, at deres goodwill ikke har meget med ganske almindelig goodwill at gøre, men man har kaldt det goodwill.

Hvad er det, lægerne foretager sig? Ja, de får lavet sig en pensionsordning, og sådan har det været i mange år; de lader deres efterfølger betale deres pension. Men ved at gå ind for goodwillbeskatning får vi nogle regler for beskatning af pensioner både hos modtager og hos den, der skal betale, som er helt atypisk i forhold til anden pensionsbeskatning. Det er sagen, og da er det, vi har sagt: lad os se på, om de kommer i klemme på en måde, som de ikke kan redde sig ud af. Det er jo det, man må formode de gør.

Så regner man ud, at dette skulle give så og så meget mere i provenu om et vist antal år, men det ved vi jo ikke noget om, for vi ved ikke, hvordan dette, at vi fuldstændig tager beskatningen væk fra goodwill, vil påvirke goodwillen. Alt andet lige må man sige, at når man tager en beskatning ud af en handel, må det, der skal beskattes, også blive mindre. Det er klart, at goodwill så vil falde. Det vil måske endda i nogle handler fuldstændig forsvinde. Det vil jeg være tilbøjelig til at tro at det gør f. eks. for revisorer og advokater, men det vil tiden jo vise, og ellers skal de såmænd nok finde ud af at indrette sig på en hensigtsmæssig måde.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Aase Olesen har ret i, at erhvervslivet i masser af år har kæmpet for at lette goodwillbeskatningen, men det, der sker her, er, at man måske tre-firedobler goodwillbeskatningen. Man har altså sagt, at nu vil vi gerne have en lettelse. Så kommer ministeren med et forslag på området, og så tror fru Aase

Olesen, at det er nok en lettelse. Men det, han kommer med, er jo en skærpelse, som vi har set så mange gange før, ved kontantværdien og ved masser af andre ting, hvor det viste sig, at det, som skulle fremstilles som en lettelse, var en skærpelse.

Så siger fru Aase Olesen: ja men de første år er det da en lettelse. Nej, det er ikke; fru Aase Olesen forstår ikke teknikken i det. Teknikken i det er, at de aftaler, der blev indgået, giver skattelettelse over en 7-årig periode, og derfor er situationen den for de aftaler, der indgås allerede fra den 2. juli i år, at der er en skatteskærpelse med det samme, men den viser sig kun ved, at fradraget kommer i toppen af folks indkomst over de følgende 7 år.

Så siger fru Aase Olesen: ja men det er jo kun lægerne. Ja, vi ved, at vi ikke har løst problemet for lægerne, men der er ganske givet snesevis af andre, vi heller ikke har løst problemerne for, og derfor famler vi fuldstændig i blinde med hensyn til, hvor vi i øvrigt heller ikke har løst problemerne.

Så siger fru Aase Olesen: ja men det er da rart, at sælgeren ikke kommer til at betale noget mere i skat. Det problem var vi jo allerede ved at løse begyndende i 1976 og så i 1980 osv. ved at give sælgeren en lang række fradrag, og så kunne man bare, som fremskridtspartiet anviste i betænkningsbidraget, gå videre og lempe mere for sælgeren, men nu gør man altså det, at man fjerner en lille skat for sælgeren, men skatteministeren tager sig betalt ved at lægge en enormt stor ekstra skat på køberen.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg er ikke i tvivl om, hvad det er, hr. Glistrup taler for, men jeg vil dog i anledning af, at salen er helt fuld, gøre resten af folketingets medlemmer opmærksom på, at det, hr. Glistrup taler for, er at bevare nogle meget store fradrag i nogle meget store indkomster, og at det er den øgede beskatning, som hr. Glistrup ikke vil godkende.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Glistrup, og så tror jeg, det er slut med de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Dem, fremskridtspartiet taler for, er dem, der bl.a. af fru Aase Olesens politik er hårdt trængt. Det er vores vognmandsvirksomheder, vores håndværksvirksomheder, vores handelsvirksomheder, som i forvejen er presset ned og har betalingsstandsninger og konkurser hver dag, og antallet af betalingsstandsninger og konkurser bliver nu yderligere forøget. Det er det, denne sag drejer sig om. Læger og advokater er kun småting i denne sag.

Formanden:

Det var ikke den sidste. En kort bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette var vist en advocatus diaboli, der talte her. Vi afskaffer goodwillbeskatningen, men den skattetænkning, der ligger i, at den, der hidtil har betalt for skattetænkningen, kan optage et lån og gennem lånene skaffe sig store ekstra fordele, falder naturligvis bort, og det er den, hr. Glistrup taler for. Det er et forsøg på vildledning af folketinget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard har jo kun tre skattepolitiske grammofonplader at spille af, og da ingen af dem vedrører goodwill, måtte han nødvendigvis tage noget frem, der overhovedet ikke vedrører sagen. Dette angår overhovedet ikke optagelse af lån, men overdragelse af erhvervsvirksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 76 stemmer mod 59; 4 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil. (Forhøjelse af bundfradrag).

(Lovforslag nr. L 196. Fremsat 5/5 82. Første behandling 11/5 82. Betænkning 26/5 82. Anden behandling 1/6 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 123 stemmer mod 16.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om kandidatudvælgelse i overensstemmelse med valglovens ordlyd efter folketingsvalget den 8. december 1981.

[Af Wilhjelm (VS) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 83. Fremsat 13/5 82. Første behandling 28/5 82. Betænkning 1/6 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kalnæs (SF):

Som SFs medlem af udvalget til valgsprøvelse har jeg meddelt i betænkningen, at jeg vil undlade at stemme ved denne andenbehandling, da jeg stadig væk mener, der er uklarhed om, hvordan man mest rimeligt skal fortolke valgloven. De fleste af SFs medlemmer af folketinget vil ligeledes undlade at stemme, men da der er forskellige vur-